

vo veci samej, ďalej aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 240,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a napokon, aby súd upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený sa maloletou stretávať v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku v sobotu v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. a v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 09.00 hod. do 13.00 hod., za prítomnosti matky, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že od posledného rozhodnutia o úprave výživného došlo na strane maloletej k podstatným zmenám pomerov. Maloletá mala v čase posledného rozhodnutia iba 9 mesiacov, t. č. už má 3 roky. Maloletá za toto obdobie podstatne narástla, preto je potrebné zakúpiť jej nové ošatenie, od 17.06.2020 začne navštevovať súkromnú materskú škôlku Montessori v Dolnom Kubíne. Tým dôjde k podstatnému zvýšeniu nákladov na jej výživu v dôsledku nových mesačných nákladov na školné vo výške 140,- eur, na stravné v škôlke vo výške 50,- eur, na záujmové aktivity cca vo výške 40,- eur a jednorazový poplatok na aktivity v materskej škôlke vo výške 50,- eur. Matka mala za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca uhrádzať navrhované výživné, otec nemá inú vyživovaciu povinnosť, nemá žiadne dlhy ani pôžičky, náklady na bývanie znáša spoločne so svojou matkou, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a má pravidelný mesačný príjem vo výške cca 1.000,- eur, nemá žiadne zdravotné problémy, či obmedzenia. Návrh, ohľadom úpravy styku otca s maloletou, matka odôvodnila tým, že nástupom maloletej do škôlky sa podstatne zmení jej denný režim fungovania a je dôležité jeho pravidelné nastavenie. Materská škôlka je otvorená v čase od 07.15 hod. do 16.00 hod. (za súčasných mimoriadnych opatrení v čase od 07.15 hod. do 15.30 hod.), pričom následne sa maloletá môže zúčastniť rôznych záujmových krúžkov, ktoré škôlka ponúka. Trávenie času s otcom v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. počas pracovných dní by podľa matky bolo pre maloletú náročné a narúšalo by to jej bežný režim a spôsob fungovania.

4. Súd prvej inštancie mal ďalej vychádzajúc z obsahu spisu za zistené, že uznesením zo dňa 24.09.2019 bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal zmeny úpravy jeho styku s maloletou, resp. rozšírenia tohto styku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline spis. zn. 7CoP/56/2012 zo dňa 12.11.2019. Následne bol v predmetnom konaní vypracovaný znalecký posudok č. 13/2020 zo dňa 27.04.2020 znalcom z odboru psychológie, PhDr. Šútovcom. Záverom znaleckého posudku znalec skonštatoval, že stupeň vývinu maloletej korešponduje s jej vekom, neboli zistené známky citovej subderivácie, neprejavuje strach ani jedného z rodičov a má bezpečnú vzťahovú väzbu k obidvom. Znalec tiež skonštatoval, že matka je spôsobilá na výchovu a starostlivosť o maloletú. Maloletá sa môže s otcom stykať aj každý deň, treba však prihliadnuť na program a plány matky s maloletou. Znalec preto odporučil styk otca s maloletou po dva dni v týždni a každý rok jeho predĺženie o hodinu.

5. Citujúc ust. § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 363 a 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ust. § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 a 2 veta prvá a § 331 ods. 1 zákona č. 160/20015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uviedol, že po oboznámení sa s návrhom matky maloletej a ňou pripojenými dôkazmi dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov, by bolo právo účastníka, resp. by bol záujem maloletého dieťaťa, ohrozený. V danom prípade nevzhliadol nebezpečenstvo ujmy hroziacej maloletej, o ktorej starostlivosť, výchovu a výživu je zo strany rodičov náležite postarané. Nariadiť neodkladné opatrenie možno pritom len v prípadoch, ktoré akútne vyžadujú riešiť určitú situáciu, predovšetkým situáciu na strane maloletého dieťaťa.

6. V súvislosti s návrhom matky na dočasné zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti do právoplatného skončenia tejto veci, súd prvej inštancie poukázal na to, že uznesenie zo dňa 20.03.2018, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a ktorým bola maloletá o. i. dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky, je aj naďalej právoplatné, keďže toto opatrenie bolo nariadené až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V zmysle tohto opatrenia je teda maloletá t. č. v osobnej starostlivosti matky, ktorá zabezpečuje sústavnú starostlivosť o maloletú. O návrhu matky v tejto časti preto nebol dôvod opätovne rozhodovať nariadením neodkladného opatrenia.

7. V súvislosti s návrhom matky na zvýšenie výživného mal súd prvej inštancie za to, že v danom prípade nebol dôvod nariaďovať neodkladné opatrenie tak, ako to matka v návrhu žiadala. Prihliadol k tomu, že na strane maloletej síce došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia súdu, a to v súvislosti s tým, že táto je t. č. vekovo staršia o viac ako 2 roky, avšak zároveň nevzhliadol takú výraznú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného zo súčasnej sumy 100,- eur mesačne až na sumu 240,- eur mesačne. Takúto zmenu pomerov nemal nateraz preukázanú. Dôvod, o ktorý matka svoj návrh oprela, t. j. nástup maloletej do súkromnej materskej školy, s čím sú spojené viaceré poplatky a vysoké

výdavky, nie je relevantným dôvodom na (dočasné) zvýšenie výživného otcovi na navrhovanú sumu. Matka mohla maloletú zapísať a umiestniť aj do verejnej, či cirkevnej materskej školy, kde by poplatky boli mnohonásobne nižšie. Výška výživného, ktoré otec pravidelne uhrádza v sume 100,- eur mesačne je teda podľa názoru súdu prvej inštancie predbežne, do rozhodnutia súdu vo veci samej, postačujúca. Samotné pomery účastníkov a zmena týchto pomerov, vo väzbe na rozhodovanie o výške výživného, bude predmetom rozhodovania vo veci samej.

8. Čo sa týka návrhu matky v časti o zmenu úpravy styku otca s maloletou, z návrhu matky, ani z doteraz vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplývala potreba opätovnej neodkladnej úpravy tohto styku. Styk bol naposledy upravený neodkladným opatrením zo dňa 20.03.2018. Úprava tohto styku je v nariadenom rozsahu vyhovujúca aj naďalej. Nebol dôvod meniť čas stretnutí s maloletou počas víkendov, ktorý bol doposiaľ takto realizovaný a vyhovujúci (obidvom stranám). Zároveň je úprava styku vyhovujúca aj v určenom čase počas pracovných dní. Ako vyplývalo z návrhu matky a predloženej zmluvy s materskou školou, maloletá už nemusí byť v materskej škole po 15-tej hodine, styk otca s maloletou sa tak môže realizovať aj v tomto čase. Súd prvej inštancie poznamenal, že v rámci nastavenia režimu a denného fungovania maloletej nie je nevyhnutné, aby každý jeden deň prebiehal u maloletej úplne totožne, pričom do jej bežného režimu je naďalej nevyhnutné zahrnúť aj pravidelné stretnutia s otcom, a to aj počas pracovných dní, ktoré už maloletá nebude tráviť len doma, ale aj v materskej škole.

9. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie nevidel dôvod na riešenie súčasnej (dočasnej) úpravy styku otca s maloletou, ani na zmenu (dočasnej) výšky výživného, opätovným nariadením neodkladného opatrenia, resp. zmenou už existujúceho neodkladného opatrenia. Vzhľadom na podaný návrh (vo veci samej) sa však bude naďalej zaoberať pomermi účastníkov konania a po vykonanom dokazovaní rozhodne o zverení maloletej do osobnej starostlivosti, ako aj určení výšky výživného. Súd prvej inštancie mal tak záverom za to, že nariadenie neodkladného opatrenia toho času nie je nevyhnutné, a preto návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

10. Proti uzneseniu v celom jeho rozsahu podala odvolanie matka, pričom navrhovala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu, eventuálne napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Matka súdu prvej inštancie vytkala, že sa obmedzil iba na existenciu vydaného neodkladného opatrenia, neprihliadajúc na podstatnú zmenu pomerov na strane maloletej, čím nekonal v najlepšom záujme maloletej; nevyhodnotil predložené dôkazy z hľadiska ich dôležitosti, nezohľadnil, že na strane maloletej nastali také podstatné skutočnosti, ktoré odôvodňovali zrušenie skôr nariadeného právoplatného neodkladného opatrenia s potrebou nariadenia nového neodkladného opatrenia s inou úpravou styku otca s maloletou a s inou výškou výživného na maloletú a neodôvodnil napádané uznesenie dostatočne presvedčivo. Odvolacie dôvody matka ďalej odôvodnila jednak s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a jednak ďalej uvedeným.

11. Napádané uznesenie matka považovala za nezákonné, keďže súd prvej inštancie vyvodil nesprávny právny záver, kedy vychádzajúc z príslušných zákonných ustanovení upravujúcich nariadenie a zrušenie neodkladného opatrenia, zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. K záveru súdu prvej inštancie o nenaplnení dôvodnosti zvýšenia výživného na maloletú matka uviedla, že v rámci návrhu zo dňa 15.06.2020 dostatočným spôsobom preukázala zmenu pomerov maloletej (napr. zvýšené náklady na ošatenie, nástup maloletej do súkromnej materskej školy) a nie je zrejmé, prečo súd podaný návrh zamietol. Nakoľko sa jedná o konanie, v ktorom súd prvej inštancie nebol viazaný podaným návrhom a zároveň, pokiaľ dospel k záveru o nedôvodnosti zvýšenia výživného na sumu 240,- eur mesačne ňou navrhovanú, v súlade s najlepším záujmom dieťaťa mohol rozhodnúť tak, že návrhu zo dňa 15.06.2020 vyhovie aspoň čiastočne. Matka sa ďalej nestotožnila s úvahou súdu prvej inštancie o tom, že mohla maloletú zapísať do verejnej, či cirkevnej materskej školy, kde by poplatky boli mnohonásobne nižšie, pričom poukázala na svoje rodičovské právo vychovávať maloletú v súlade s vlastným filozofickým a náboženským presvedčením a blízkosť ňou zvolenej materskej školy k miestu, kde s maloletou býva. Súčasne argumentovala tým, že pred zápisom maloletej do materskej školy, ktoré maloletá navštevuje, oslovila prostredníctvom elektronickej pošty dve materské školy, a to aj verejnú, za účelom či je možné, aby bola v týchto maloletá zapísaná, avšak s negatívnym výsledkom. Matka tiež namietala záver súdu prvej inštancie, že do času rozhodnutia vo veci samej je výška určeného výživného otca na maloletú postačujúca, keďže z priebehu konania nie je možné predvídať, kedy konanie vo veci samej skončí. Podľa jej názoru mal súd prvej inštancie primárne skúmať, či došlo alebo nedošlo k zmene pomerov na strane maloletej, a ak áno mal skúmať odôvodnené potreby maloletej a tiež schopnosti a možnosti otca maloletej ako povinného, čo však súd neskúmal. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávne posúdil aj ňou tvrdenú dôvodnosť zmeny

úpravy styku otca s maloletou. Nie je zjavné, na podklade čoho súd prvej inštancie dospel k záveru o tom, že aktuálne platná úprava styku je vyhovujúca pre obe strany. Ak by tomu tak skutočne bolo, nepodávala by, ako aj jej otec na súd návrh, ktorým by sa domáhali upraviť rozsah styku otca s maloletou. V ďalšej časti podaného opravného prostriedku matka poukazovala na jednotlivé dôvody zakladajúce potrebu zmeny úpravy styku otca s maloletou, na ktoré poukazovala už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (nástup maloletej do materskej školy a s tým spojená návšteva záujmových krúžkov, denný režim a právo maloletej na odpočinok), s ktorými sa súd prvej inštancie podľa jej názoru nijakým spôsobom nevysporiadal. Matka namietala aj postup súdu prvej inštancie, ktorý podľa jej názoru skúmal, či sú alebo nie sú dané dôvody na zmenu už nariadeného neodkladného opatrenia, pričom účinná právna úprava nepozná, resp. osobitne vo svojom obsahu neupravuje inštitút zmeny neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie tak mal pri svojom rozhodovaní len skúmať otázku, či matka ako účastník konania, ktorý sa domáha zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia, tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení uznesenia o neodkladnom opatrení, a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu skutkových okolností. Na podporu svojich tvrdení o nemožnosti súdu skúmať správnosť pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia poukázala odvolateľka na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo/117/2017, 3Ndc/9/2017 zo dňa 24.08.2017. Vadou napadnutého uznesenia (jeho odôvodnenia) je podľa matky aj nemožnosť vyodenia vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej (v konkrétnej podobe poukázala na záver súdu o tom, že výška určeného výživného je do rozhodnutia vo veci samej postačujúca), ako aj nesúlady prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie s osvedčenými dôkazmi a absencia presvedčivého odôvodnenia napadnutého uznesenia.

13. Napadnuté uznesenie, ako aj návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a napokon ani odvolanie matky nebolo otcovi a kolíznemu opatrovníkovi maloletej doručované v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 331 ods. 1 veta druhá pred bodkočiarkou CSP s tým, že v tomto prípade vzhľadom na rozhodnutie o odvolaní matky proti napadnutému uzneseniu nebol racionálny dôvod pre postup odvolacieho súdu podľa ust. § 329 ods. 1 veta druhá CSP, keďže nedoručením uvedených listín nemohlo dôjsť k zásahu do práva otca, či maloletej na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd).

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie matky bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a § 357 písm. d) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP] bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 378 ods. 1 a ust. § 329 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP a ust. § 2 ods. 1 CMP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky matky uvedené v jej opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

17. Z obsahu spisu v dotknutej veci odvolací súd zistil, že na návrh matky sa aktuálne na Okresnom súde Dolný Kubín pod spis. zn. 2P/32/2019 vedie konanie vo veci samej - o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Matka sa návrhom na začatie konania doručeným Okresnému súdu Nové Zámky dňa 15.02.2018 domáhala, aby súd maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti, pričom bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, ďalej uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne a napokon aby upravil styk otca s maloletou na základe spoločnej dohody s matkou maloletej. Súčasne týmto návrhom matka navrhla súdu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by maloletú zveril do jej osobnej starostlivosti, pričom bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, ďalej uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne a napokon aby upravil styk otca s maloletou na základe spoločnej dohody s matkou maloletej.

18. Okresný súd Nové Zámky uznesením č. k. 7P/37/2018-63 zo dňa 20.03.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletú do osobnej starostlivosti matke a otcovi uložil povinnosť

prispievať na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej. Súčasne upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku v sobotu a v nedeľu v čase od 10.00 hod. do 12.000 hod a v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. a v každom párnom týždni v kalendárnom roku v utorok a štvrtok v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod, a to za prítomnosti matky, pričom matke uložil povinnosť v určenom čase v mieste jej bydliska maloletú na styk s otcom riadne pripraviť, odovzdať mu ju a otcovi uložil povinnosť po ukončení stretnutia maloletú v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke. Napokon časovú pôsobnosť nariadeného neodkladného opatrenia upravil tak, že toto bude trvať až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti, určenia výživného a úpravu styku vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod spis. zn. 7P/37/2018 (aktuálne toho času vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod spis. zn. 2P/32/2019 na základe uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 8Ndc 8/2019-628 zo dňa 29.05.2019 o prikázaní veci Okresnému súdu Dolný Kubín).

19. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že CSP v ust. § 333 a nasl. diferencuje medzi zánikom a zrušením neodkladného opatrenia. Podľa ust. § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené (v kontexte prejednávanej veci aktuálne neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nové Zámky, ako súdu prvej inštancie, č. k. 7P/37/2018-63 zo dňa 20.03.2018 na dobu do skončenia konania vo veci samej). Ak ide o neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej (ako je tomu aj v prejednávanej veci), súd prvej inštancie podľa ust. § 355 ods. 1 CSP toto aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje, resp. odvolací súd podľa ust. § 355 ods. 2 CSP toto aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamietá, alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje; čo platí primerane aj na dovolacie konanie. V konaniach podľa CMP môže súd podľa ust. § 363 aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Toto ustanovenie CMP je k ust. § 334 CSP vo vzťahu špeciality (§ 2 ods. 1 CMP), takže sa v civilných mimosporových konaniach ust. § 334 CSP nepoužije.

20. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že nariadené neodkladné opatrenie uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/37/2018-63 zo dňa 20.03.2018 netvorí jeden nedeliteľný celok, a preto pri skúmaní predpokladov pre jeho zrušenie podľa ust. § 363 CMP (či už zmeny pomerov alebo odpadnutia dôvodov, pre ktoré bolo nariadené) je potrebné tieto skúmať zvlášť vo vzťahu ku každému čiastkovému výroku uvedeného uznesenia. Ak teda matka podala odvolanie voči napadnutému uzneseniu aj čo do jeho časti, ktorou súd prvej inštancie zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou navrhovala dočasne zveriť maloletú do svojej osobnej starostlivosti, a to až do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej, možno konštatovať, že odvolanie matky je v tejto časti zjavne nedôvodné. Maloletá je totiž aktuálne už neodkladným opatrením nariadeným uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/37/2018-63 zo dňa 20.03.2018 dočasne zverená do osobnej starostlivosti matke, a to až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na podklade tvrdení matky tak nebol žiaden dôvod zrušiť v tejto časti už právoplatne nariadené neodkladné opatrenie a toto opätovne nariadiť novým neodkladným opatrením. Matkin návrh tak zjavne vychádzal z nesprávneho právneho názoru, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia možno zmeniť (vo svojej podstate teda najskôr zrušiť pôvodné a následne nariadiť nové neodkladné opatrenie, ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo/117/2017, 3Ndc/9/2017 zo dňa 24.08.2017, na ktoré poukazovala matka) len ako celok. Ako už bolo povedané, jednotlivé výroky uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/37/2018-63 zo dňa 20.03.2018 možno chápať zásadne ako samostatné neodkladné opatrenia, ktoré síce na seba nadväzujú, avšak netvorí jeden neoddeliteľný celok. Je logické, že ak by došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu rozsahu povinnosti otca prispievať na nevyhnutnú výživu maloletej, resp. zmenu rozsahu oprávnenia otca na styk s maloletou (o čo primárne matke v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia išlo), takáto zmena pomerov nie je spôsobilá byť podkladom pre zrušenie neodkladného opatrenia v otázke zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matke. V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že uznesením súdu prvej inštancie č. k. 2P/32/2019-757 zo dňa 13.06.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 6CoP/42/2020 zo dňa 27.07.2020 bol ako nedôvodný právoplatne zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal dočasného zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Súčasne možno konštatovať, že matkou neboli tvrdené, resp. súdom prvej inštancie, ako ani odvolacím súdom zistené, žiadne skutočnosti, na podklade ktorých by bolo možné dospieť k záveru o zmene pomerov, resp. odpadnutí dôvodov, pre ktoré bola nariadeným neodkladným opatrením maloletá dočasne zverená do osobnej

starostlivosti matke, teda skutočnosti, na podklade ktorých by bolo možné už nariadené neodkladné opatrenie o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti matke zrušiť, resp. zmeniť.

21. Pokiaľ ide o odvolacie námietky matky vo vzťahu k časti napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou sa matka domáhala, aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 240,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, a to až do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia zisťuje súd len elementárne skutočnosti, ktoré majú byť základom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Samotný zákon (§ 366 CMP) obmedzuje rozsah určeného výživného len na nevyhnutnú mieru, ktorá vo vzťahu k povinnému rodičovi dieťaťa znamená jeho zaviazanie len na úhradu základných potrieb oprávnenej osoby - v danom prípade maloletého dieťaťa. V kontexte odvolacej argumentácie odvolací súd zdôrazňuje, že nejde teda o určenie výživného, ktoré by pokrylo všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako je to u výživného určeného v konaní vo veci samej.

22. V tomto štádiu konania (o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia) neboli osvedčené žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na určenie inej výšky vyživovacej povinnosti otca. Je pravdou, ako to aj citovala matka v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia, a to v súvislosti s tým, že maloletá je toho času vekovo staršia o viac ako 2 roky, avšak odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd prvej inštancie túto skutočnosť nepovažoval za takú výraznú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného zo súčasnej sumy 100,- eur mesačne. Inými slovami povedané, súd prvej inštancie síce vychádzal z toho, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov, ale nie k takej zmene pomerov, ako ju chápe ust. § 363 v spojení s ust. § 366 CMP. Za relevantný dôvod pre zvýšenie výživného neodkladným opatrením súd prvej inštancie nepovažoval ani skutočnosť, že matka dala zapísať maloletú do súkromnej materskej školy, s čím sú spojené viaceré poplatky a vysoké výdavky. S uvedenými závermi sa stotožňuje aj odvolací súd, pričom na doplnenie opätovne dáva do popredia nevyhnutnosť miery výživného, ktoré je možno uložiť platiť povinnému rodičovi neodkladným opatrením.

23. Neobstojí tak odvolacia námietka matky, že sa súd prvej inštancie nezaoberal zmenou pomerov a neskúmal odôvodnené potreby maloletej na jednej strane a možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného otca na druhej strane, čím vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP]. Súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam, ktoré zásadne korešpondujú so skutkovými tvrdeniami matky, avšak tieto právne vyhodnotil inak, ako zodpovedalo právnomu názoru matky (t. j. nevyhodnotil ich ako zakladajúce relevantnú zmenu pomerov, ako ju má na mysli ust. § 363 CMP). V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na to, že do práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd) nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003).

24. Matka návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca prostredníctvom nariadenia nového neodkladného opatrenia zásadne odôvodnila dvoma skutočnosťami, a to jednak súčasným vekom maloletej (v čase nariadenia pôvodného neodkladného opatrenia 9 mesiacov, toho času 3 roky) a s tým spojenými vyššími výdavkami na ošatenie maloletej a jednak výdavkami spojenými s umiestnením maloletej v súkromnej materskej škole.

25. Odvolací súd je zásadne rovnakého názoru, ako súd prvej inštancie, a to, že súčasné výdavky na ošatenie maloletej, ako aj primerané výdavky na umiestnenie maloletej v predškolskom zariadení, toho času sami o sebe nezakladajú relevantnú zmenu pomerov (§ 363 CMP) oproti obdobiu, kedy bolo nariadené pôvodné neodkladné opatrenie. V kontexte zmeny pomerov, ktorá má spočívať vo zvýšených výdavkoch na výživu maloletej zodpovedajúcich nákladom spojeným s umiestnením maloletej v súkromnej materskej škole, odvolací súd jednak nepovažuje tieto výdavky za výdavky spojené so zabezpečením základných potrieb maloletého dieťaťa a súčasne považuje rozsah dokazovania na posúdenie otázky, či je odôvodnenou potrebou maloletej, zodpovedajúcou schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča (§ 62 ods. 2 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine; ďalej

len „ZoR“), navštevovať súkromnú materskú školu so školným a inými poplatkami výrazne prevyšujúcimi školné a poplatky v materskej škole v zriaďovateľskej pôsobnosti samosprávy a či takáto potreba zodpovedá aj zásade participácie dieťaťa na životnej úrovni povinného rodiča (§ 62 ods. 2 veta druhá ZoR), za presahujúci rámec osvedčovania rozhodných skutočností pre nariadenie neodkladného opatrovania. Na uvedených záveroch nemenia nič ani dôkazy produkované matkou v odvolacom konaní, ktoré mali preukázať nemožnosť umiestnenia maloletej vo „verejnej“ materskej škole a o práve matky vychovávať maloletú v súlade s vlastným filozofickým a náboženským presvedčením (je zrejmé, že matka maloletú umiestnila v danej súkromnej materskej škole bez súhlasu druhého rodiča - otca, čo vyplýva z predloženej zmluvy o poskytovaní výchovy a vzdelávania zo dňa 17.06.2020 a jej prílohy č. 1 - súhlas zákonných zástupcov, ktoré listiny otec nepodpísal, a teda matka konala bez ohľadu na rovnaké právo otca) . Odvolací súd v ďalšom poukazuje na skutočnosť, že Okresný súd Nové Zámky pri nariadení neodkladného opatrenia vychádzal z toho, že nevyhnutnej miere výživného, z ktorého by boli zabezpečené základné životné potreby maloletého dieťaťa, zodpovedá suma životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa v zmysle ust. § 2 písm. c) bod 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá bola od 01.07.2018 vo výške 91,06 eur mesačne. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP) bola táto suma vo výške 98,08 eur (s účinnosťou zákona č. 174/2020 Z. z. od 01.07.2020), teda v nižšej výške, ako bolo doposiaľ neodkladným opatrením uložené otcovi prispievať na výživu maloletej (100,- eur). Súčasne Okresný súd Nové Zámky pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy, že jediným príjmom matky bol len rodičovský príspevok v sume 214,70 eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 23,68 eur mesačne, pričom jej vyživovacia povinnosť (ako druhého povinného rodiča podľa ust. § 62 ods. 1 ZoR) bola ešte v plnej miere vyvážená osobnou starostlivosťou o maloletú. Ak maloletá navštevuje / bude navštevovať celodenne materskú školu, je zrejmé, že u matky sa zvyšuje potencialita jej príjmu (o možný príjem zo závislej práce, resp. z podnikania), pričom takáto skutočnosť určite nezakladá zmenu pomerov, ktorá by odôvodnila zvýšenie vyživovacej povinnosti otca prostredníctvom nového neodkladného opatrenia, práve naopak.

26. Napokon aj pokiaľ ide o časť napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti, ktorou sa matka domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletou, odvolací súd aj v tomto prípade nepovažoval odvolacie námietky matky za dôvodné. V kontexte s odvolacími námietkami matky, odvolací súd zdôrazňuje, že ciele výchovy detí sú sformulované v ust. čl. 29 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, ktorý je tiež súčasťou nášho právneho poriadku (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 104/1991). Z psychologického hľadiska je cieľom výchovy detí jednoznačne ich všestranný vývoj na fungujúce, citovo a psychosociálne zrelé ľudské osobnosti s produktívnou sociálnou orientáciou. Rozhodujúcu úlohu vo výchove detí majú rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ je v prvom rade právo a (povinnosť) chrániť záujmy detí, ďalej tiež riadiť a usmerňovať ich konanie a vykonávať nad nimi dohľad, právo mať deti u seba, resp. určiť miesto ich pobytu, práva sa o ne osobne starať, či práva na stretávanie sa s nimi. Rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností zásadne rovnoprávni, samozrejme za podmienky, že sú obaja nositeľmi práva výkonu. Je preto prvoradou povinnosťou a súčasne právom obidvoch rodičov podieľať sa na výchove maloletých detí. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že nežijú v spoločnej domácnosti. V záujme zdravého vývoja dieťaťa je preto nevyhnutné, aby si obaja rodičia vybudovali korektné vzťahy, ktoré budú viesť k realizácii práva toho rodiča stýkať sa s dieťaťom, ktoré nemá zverené do osobnej starostlivosti. Rodič, ktorému bolo zverené dieťa do osobnej starostlivosti, nemôže druhému rodičovi brániť v styku s dieťaťom, ale práve naopak, je povinný vytvárať podmienky pre hladký priebeh týchto stretnutí. Obidvaja rodičia sú povinní práva svojho dieťaťa nielen deklarovať, ale najmä rešpektovať a v maximálnej miere sa im prispôbiť. Iný postup je kontraproduktívny a vedie k odcudzeniu rodiča od detí a k ochladeniu ich vzájomných vzťahov, čo nie je vôbec žiaduce a v rozpore so záujmom dieťaťa. Je rozhodne v záujme dieťaťa byť v kontakte s oboma rodičmi, pokiaľ sú riadne výchovne spôsobilí. Rešpekt k právam iných je jedným z predpokladov riadnej výchovy. V kontexte s uvedeným je odvolací súd toho názoru, že je v najlepšom záujme maloletej, aby mohla realizovať styk s otcom, ako rodičom, ktorému nie je zverená do osobnej starostlivosti v čo najväčšom rozsahu. Redukovanie rozsahu a frekvencie tohto styku v zmysle návrhu matky na určité časové úseky v štyroch dňoch v období štyroch týždňov (v rozsahu celkovo 20 hodín za štyri týždne), oproti súčasne neodkladným opatrením upraveného rozsahu styku: určité časové úseky v ôsmich dňoch v období štyroch týždňov (v rozsahu celkovo 24 hodín za štyri týždne), z dôvodu uprednostnenia určitých aktivít maloletej nadväzujúcich na pobyt maloletej v predškolskom zariadení, podľa názoru odvolacieho súdu nie je v súlade s najlepším záujmom maloletej. Preto skutočnosti udávané matkou maloletej, ktoré mali odôvodniť zmenu nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bol dočasne upravený styk otca s maloletou, nemožno považovať za skutočnosti zakladajúce zmenu pomerov, ako ju má na mysli ust. § 363 CMP. Zároveň mal odvolací súd za to, že dôvody, pre ktoré

bolo neodkladné opatrenie nariadené, naďalej trvajú, pretože od nariadenia neodkladného opatrenia nenastala taká podstatná zmena pomerov, ktorá by vyžadovala reparáciu neodkladného opatrenia v smere podstatného zníženia rozsahu styku otca s maloletou, čo by bolo nesporne v rozpore so záujmami maloletej, ktorá má právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu aj od otca, aj keď momentálne len v obmedzenej miere počas styku, ktorý je však v záujme zachovania citových väzieb medzi maloletou a otcom, teda aby sa najmä citové vzťahy medzi nimi postupne rozvíjali a upevňovali.

27. Ako už bolo uvedené odôvodnenie napadnutého rozhodnutia zodpovedá požiadavkám § 220 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP a ust. § 2 ods. 1 CMP, ale skutočnosť, že sa matka s ním nestotožňuje, nie je naplnením odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

28. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne, a preto ho v zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Záverom odvolací súd dodáva, že konštatované závery neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie tvrdených skutočností.

30. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože v zmysle návrhu matky podaného osobne na súde dňa 28.03.2017 (č. I. 1) prebieha aktuálne aj konanie o veci samej, ktoré doposiaľ nie je skončené (§ 58 CMP).

31. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.